

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Seminarium licencjackie
Kierunek:	Historia, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Seminarium licencjackie - historia Polski w XIX w.
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Kidzińska Agnieszka, dr
Forma zajęć:	seminarium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 10,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 60,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Wstępne wymagania:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szczegółne zainteresowania dotyczące historii porozbiorowej ziem polskich. 2. Zaawansowana wiedza dotyczące ww. okresu historycznego. 3. Teoretyczna znajomość warsztatu historycznego. 4. Samodzielność w prowadzeniu kwerendy.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • dyskusja dydaktyczna • konsultacje • korekta prac • metoda projektów • metoda przewodniego tekstu • objaśnienie lub wyjaśnienie • opis • seminarium • z użyciem komputera
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Opanowanie umiejętności warsztatowych. <ol style="list-style-type: none"> 1. Sporządzanie przypisów i bibliografii oraz warsztatu pomocniczego. 2. Zasady kwerendy bibliotecznej i archiwalnej. 3. Praca z opracowaniami naukowymi. 4. Krytyka różnej proveniencji źródeł historycznych. 5. Wykorzystanie opracowań pomocniczych. 6. Znajomość podstaw historiografii. 2. Napisanie pracy dyplomowej. <ol style="list-style-type: none"> 1. Konstrukcja pracy naukowej. 2. Metody historiograficzne. 3. Zasady narracji historycznej.
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • dokumentacja realizacji projektu • obecność na zajęciach • praca dyplomowa
Warunki zaliczenia:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Aktywna obecność podczas zajęć. 2. Systematyczne realizowanie zleconych projektów składających się na czynności warsztatowe. 3. Napisanie pracy dyplomowej.

Literatura:	<p>Marceli Handelsman, <i>Historyka</i>, Zamość 1921.</p> <p>Stanisław Kościakowski, <i>Historyka</i>, Londyn 1956.</p> <p>Jerzy Topolski, <i>Wprowadzenie do historii</i>, Poznań 2001.</p> <p>Aleksander Świeżawski, <i>Warsztat naukowy historyka. Wstęp do badań historycznych</i>, Częstochowa 1999.</p> <p>Marian Pawlak, Jerzy Serczyk, <i>Podstawy badań historycznych</i>, Bydgoszcz 1999.</p> <p>Benon Miśkiewicz, <i>Wstęp do badań historycznych</i>, Warszawa-Poznań 1985.</p> <p>J. Le Goff, <i>Historia i pamięć</i>, Warszawa 2007</p> <p>J. Orczyk, <i>Zarys metodyki pracy naukowej</i>, Warszawa 1984.</p> <p>J. Rudniański, <i>Uczelnia i ty. Technologia pracy umysłowej</i>, Warszawa 1993.</p> <p>M. A. Tinder, <i>Podstawy efektywnego czytania</i>, Warszawa 1980.</p> <p>J. Pieter, <i>Czytanie i lektura</i>, Katowice 1967.</p> <p>G. Dryden, J. Vos, <i>Rewolucja w uczeniu</i>, tłum. B. Józwik, Poznań 2001.</p> <p>J. Riechter, <i>Jak studiować?</i>, Warszawa 1970.</p> <p><i>Bibliografia. Metodyka i organizacja</i>, pod red. Z. Żmigrodzkiego, Warszawa 2000.</p> <p><i>Bibliografia Polska</i>, tzw. Bibliografia Estrajcherów, t.I-XXXIV+dodatkowe nienumerowane [piśmiennictwo za lata 1454-1900]</p> <p><i>Bibliografia Historii Polskiej</i>, pod red. Ludwika Finkla, cz. I-III, Kraków 1891-1914, przedruk Warszawa 1955. [dzieła dot. Historii do 1815 r.]</p> <p><i>Bibliografia Historii Polski</i>, pod red. Heleny Madurowicz-Urbańskiej i Wiktora Bieńkowskiego, t. I-III, Warszawa 1965-1978.[dzieła dot. Historii do 1945 r.]</p> <p><i>Bibliografia historii Polski</i> (bieżąca), pod red. Jana Baumgarta i Anny Malcówny, Warszawa 1952- 2004 [dzieła, które wyszły w latach 1948- do chwili obecnej]</p> <p>R. Zenderowski, <i>Technika pisania prac magisterskich</i>, Warszawa bd.</p> <p>P. Oliver, <i>Jak pisać prace uniwersyteckie?</i>, Kraków 1999.</p> <p>S. Kieniewicz, <i>O etyce zawodu historyka</i>, "Kwartalnik Historyczny", R.81:1974, nr 3, s.517-527.</p> <p>T. Manteuffel, <i>O normach postępowania historycznego</i>, [W:] Tenże, <i>Historyk wobec historii</i>, Warszawa 1976.</p> <p>S. Ossowski, <i>O osobliwościach nauk społecznych</i>, Warszawa 1983.</p> <p>R. Jarocki, <i>Widzieć jasno, bez zachwyty</i>, Warszawa 1982.</p> <p>Z. Hajduk, <i>Ogólna metodologia nauki</i>, Lublin 2001.</p> <p>J. Topolski, <i>Metodologia historii</i>, Warszawa 1984.</p> <p>M. Bloch, <i>Pochwała historii</i>, Warszawa 1999, s.105-163</p>
Dodatkowe informacje:	<p>Charakter zajęć: Zajęcia przeznaczone są dla studentów zainteresowanych historią Polski porozbiorowej. Był to w dziejach naszego kraju okres szczególny, w którym wszelka aktywność Polaków zdeterminowana była faktem braku własnej państwowości. Stąd wynika także niezwykła kolorystyka polityczna, kulturowa i społeczna tej epoki, obfitująca w rozmaite wydarzenia o tak dużym ciężarze gatunkowym, że rzutują na naszą współczesność. Studenci mogą wybierać z niezwykle szerokiego zakresu tematów: od historii politycznej, poprzez historię stosunków międzynarodowych, dzieje kultury i nauki, historię regionalną, dzieje stosunków społecznych, biografistykę, historię zjawisk kulturowych itp. Dla hobbistów polecane są zagadnienia stosunków polsko-japońskich w epoce nowożytnej. Okres porozbiorowy jest jednym z kluczowych dla zrozumienia dzisiejszej sytuacji geopolitycznej Polski, jej rozwoju wewnętrznego (gospodarki, przekształceń społecznych, obyczajowości, mentalności, kultury). Wiele problemów tej epoki wciąż powraca w dyskusjach historyków, polityków i socjologów. Pozwala to każdemu zainteresowanemu „długim wiekiem XIX” znaleźć dla siebie własny, pasjonujący temat do opracowania</p>
Modułowe efekty kształcenia:	<p>01 ma wiedzę niezbędną do pisania prac naukowych</p> <p>02 umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać kwalifikacje badawcze, posługując się wskazówkami opiekuna naukowego</p> <p>03 umie pisać prace pisemne oraz przygotowywać wystąpienia ustne, typowe dla tej dyscypliny humanistycznej</p> <p>04 umie interpretować wytwory kultury w kontekście historycznym</p>